

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U ŠIBENIKU
Kralja Zvonimira 1, 22 000 Šibenik
marketing@hnksi.hr
+358 (22) 668 665

Pratite nas na društvenim mrežama:

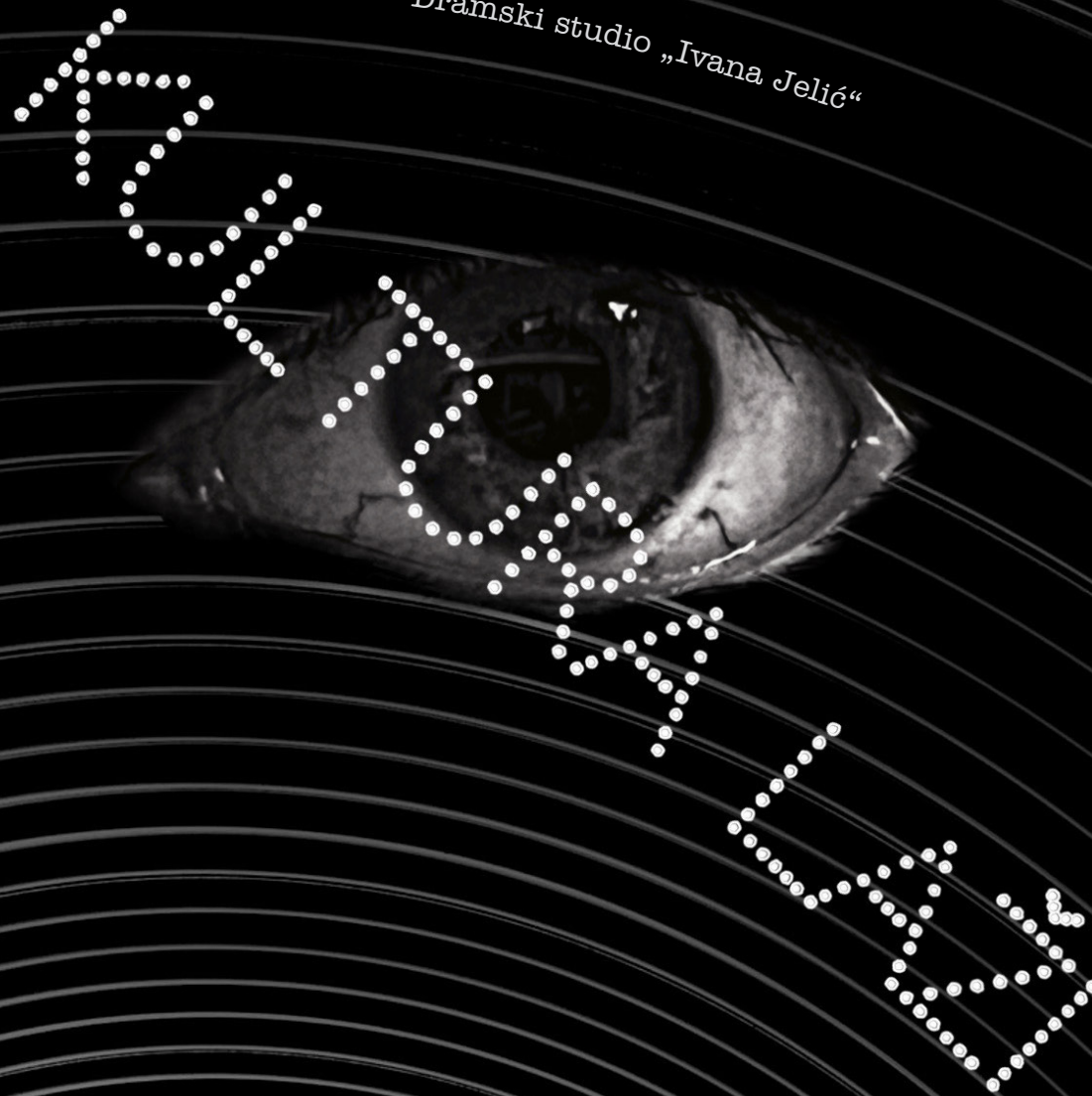
@hnkusibeniku
www.hnksi.hr

Grad Šibenik

MHP

Dramski studio „Ivana Jelić“

KULTURA LAŽI

PRODUKCIJA:

Asistent režije: Lovre Paić

Dizajn svjetla: Josip Bakula

Dizajn tona i videa: Pavle Karega

Odabir glazbe: Oriana Kunčić

IGRAJU:

Jakov Marčić, Petra Lastavica, Petra Milović,
Maro Klisović, Ante Grizelj, Niko Bisaku,
Zoa Nikica Čala, Luka Barić, Antonio Kardum
Tomažin, Katarina Juričav Barbin,
Tonina Ilić, Lea Relja

„Tamo gdje spaljuju knjige, jednom će spaljivati ljude“, rekao je veliki pjesnik njemačkog jezika, Heinrich Heine. Ono što je njemu bilo daleka budućnost, a nama je prošlost, dalo mu je za pravo. Tamo gdje su gorjele knjige, spaljivali su ljude. Povijest svijeta je i povijest lomača za knjige, od Aleksandrije i Andaluzije, preko Sarajeva, do Bagdada.

„U Senegal, kad se želi pristojno reći da je netko umro, kaže se da je njegova ili njezina knjižnica spaljena. Kad sam prvi put čula tu frazu, nisam je shvaćala, no s vremenom sam došla do zaključka da je savršena. Naši umovi i duše sadržavaju knjige ispisane našim iskustvima i emocijama; svijest svakog pojedinca zbirka je sjećanja koja smo katalogizirali i pohranili u sebi, to je privatna knjižnica proživljenog života. To je nešto što ni s kim drugim ne možemo do kraja podijeliti, nešto što izgori i nestane kada umremo. No ako možete uzeti nešto iz te unutarnje zbirke i podijeliti sa samo jednom osobom ili sa širim svijetom, na stranici ili u izgovorenoj priči — tada to poprima vlastiti život“, piše u „Knjizi o knjižnici“ američka spisateljica Susan Orlean.

Naslov predstave „Kultura laži“, polaznika i polaznica Dramskog studija „Ivana Jelić“ Hrvatskog narodnog kazališta Šibenik, posudili smo od velike, važne i nažalost pokojne spisateljice Dubravke Ugrešić, vodeći se njezinim odbijanjem mirenja sa zaboravom, ali i željom da ispričamo priču o slobodi koje nema bez znanja i sjećanja, kao što je nema bez mogućnosti izbora i u strahu od novih spoznaja.

Kombinirajući motive iz klasične književnosti, filma i kazališta sa vlastitim doživljajima suvremenog svijeta i svog mjesta u njemu, glumci i glumice – jer to sada već jesu članovi i članice Dramskog studija „Ivana Jelić“ – krenuli su na vlastiti istraživački, teatarski put, tražeći možda ne najjednostavniji, ali svakako najučinkovitiji način da budu slobodni. I kao ljudi i kao umjetnici i umjetnice koji svoje visoke, estetske kriterije, nikada neće odvajati od onih etičkih.